

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemško-češka pogajanja.

Danes bodo baje ta pogajanja končana. O njih le malo izvemo, a še to je vse jako nezanesljivo. Vladna poročila so zelo lakonična, kar pa razni listi pišejo, to so pa le prevečkrat samo kombinacije. Mi smo takoj pri začetku konferenc bili izjavili, da od njih ne pričakujemo ugodnega uspeha in kakor se kaže, imeli smo prav.

Ravno brez vsega uspeha konference baje ne bodo. O nekaterih pa le manj važnih zadevah so se Čehi in Nemci dogovorili. Tako se je sklenilo, da se razdeli deželni kulturni svet in deželni šolski svet, da se bode osnovala jedna nova trgovska zbornica, v katerej bodo Čehi imeli večino. Tudi o nekaterih družnih stvareh se je bode morda doseglo sporazumljenje, tako se nazori glede šol za narodne manjšine baš tako naravnost nasprotujejo, zatorej je v tej zadevi vsekako sporazumljenje mogoče.

Na nikako sporazumljenje pa ni misliti glede urejenja jezikovnih zadev pri sodiščih. Tu se Nemci postavljajo na stališče, da je češko uradovanje izključeno pri sodiščih v nemških okrajih. K večjemu bi dovolili, da bi se češke uloge vsprejemale, po nemški reševale, zato naj bi se pa pri okrajnih sodiščih nastavili češki tolmači ali pa k večjemu pri vsakem sodišču jeden češčine vešč konceptni uradnik. Čehi pa zahtevajo, da se morajo po vsej kraljevini češki češke uloge ne le vsprejemati, temveč tudi češki reševati. Nastavljenje čeških tolmačev bilo bi razžaljenje za narod češki, kajti češke tolmače imajo tudi pri sodiščih v Berlinu, to pa vender ne gre, da bi na Češkem češčina ne imela večje pravice pri sodiščih, nego v nemški prestolnici.

Po nekkih poročilih je grof Schönborn se v konferenci izjavil, da vlada ne misli odstopiti od jezikovnih naredb. Mi pa ne verujemo prav v tako odločnost tega moža, vsaj poslovanje njegovo nam ne daje posebnih nad. O Gauči se pa naravnost poroča, da se postavlja na nemško stališče.

Mi smo se bali, da bode vlada pri posvetovanjih le na Čeha pritiskala, da naj odjenjajo. Ta bojazen je bila, kakor se kaže, jako opravičena. To vidimo že iz izjav oficijoznih glasil, ki le Čehom očitajo, da ne kažejo dovolj spravljalivosti. Tako se piše z Dunaja v „Czas“, da le Čehi ne marajo za

spravo, Nemci pa kažejo, da bi se kaj radi spravili s Čehi. Dopisnik pravi, da so Nemci opravičeni, zahtevati, da se jim daje nekako zagotovilo, da se uresniči njih želje, predno ustopijo v deželni zbor. Če bi se pogajanja razdrila zaradi Čehov, bodo poslednji odgovorni za posledice, ki utegnejo biti zanje jako kvarne.

Oficijozno se torej priznava, da so Nemci nekako opravičeni zahtevati, da se izpolnijo njih želje. Če tak duh veje v vladnih krogih, potem imajo pač Čehi težavno stališče. Večina nemških teženj se ne ujema z ustavo, a vender se zmatrajo v vladnih krogih za opravičene. Da je položaj Čehov težaven, se da posneti iz govora češkega deželnega odbornika dr. Brafa pri shodu v Ellbegen. Ta mož, ki gotovo dobiva kaka poročila od čeških odposlancev z Dunaja, je naglašal, da ga z bojaznijo napolnuje to, da so se konference baš sedaj sklicale, ko je položaj za Čeha tako kritičen. V svojem govoru je mej drugim tudi omenil, da je mej Staročehi in fevdalci nastal razpor zaradi dogodkov v deželnem zboru in da so se te konference sklicale le zategadel, ker višji krogi želé sporazumljenja, da se omeji mladočeško gibanje.

Mladočehi so odločneje začeli zahtevati narodne pravice in to ne ugaja nekakšnim visokim krogom na Dunaji, v katerih vlada nemškokentralistično mišljenje. Da so se zaradi tega sklicale konference, to nas naudaja z bojaznijo, da kruh, katerega bodo na Dunaji spekli, ne bode dober za nas Slovane. Tega se je tem bolj bati, ker je razpor mej Staročehi in fevdalci in bi se poslednji utegnili nazadnje še na svojo roko sporazumeti z liberalnimi Nemci.

Pred krmsko vojno.

V poslednjem zvezku „Ruskeje Starine“ je priobčil g. M. spis, iz katerega se razvidi, kako je grof Nesselrode poskušal pred krmsko vojno, carja Nikolaja pregovoriti, da naj nikakor ne začenja vojne, ker Rusija ne more zmagati.

Grof Nesselrode je bil preverjen, da bode Rusija osamljena, ako pride do vojne, Turčijo bode pa podpirali Francija in Anglija, zvezo katerih se je moglo pričakovati. On ni le jedenkrat odkritosrčno razložil carju Nikolaju Pavloviču, ako sodi o tedanjem političnem položaji. Ko je nekoč poro-

čal carju o političnih zadevah, je opazil, da je car trdno sklenil začeti vojno s Turčijo in da ga on ne more odgovoriti od odločilnih korakov. Nesselrode se je obrnil sedaj na grofa A. F. Orlova, v katerega je imel car veliko zaupanje, da bi on poskušal preveriti carja, pa je najbolje, če posluša svete svojega ministra vnanjih zadev. Povabil je Orlova na obed. Grof je prišel in mej obedom je minister grofu razložil ves položaj, kako nevarna bi bila vojna za Rusijo. Besede grofa Nesselroda so napravile na Orlova velik upliv. Takoj po obedu šel je Orlov v Zimski dvorec, od tod pa v Mihajlovsko gledališče, kjer je bil car ta večer. Grof Orlov je razložil, kaj sta se s kancelarjem pogovarjala pri kosilu in zdelo se mu je, da je preveril carja, da je vojna nemogoča pri tem mejnarodnem položaji, v kakeršnem je bila tedaj Rusija. Po končani gledališke predstavi je grof Orlov šel naravnost h kancelarju, ki ga je že teško pričakoval. Pomiril ga je, razloživši mu, da car sam dobro spozna nemogućnost vojne, ker sta Rusiji sovražni Francija in Anglija in ker ve, da se nima zanašati na nobene zveze. Besede carjevega prijatelja in zaupnika so popolnoma pomirile kancelarja in mirno se je ulegel spat v preverjenji, da je vojna za dolgo odložena. Drugi dan grof Nesselrode ni nič ostavil stanovanja, kajti bolehal je, kakor vsi stari diplomatje, za putiko. Kako se je začudil zvečer, ko mu je car naznanil, da se je četam že poslal ukaz, da naj zasedejo pridunavske kneževine.

Pri tedanjem položaji je to bilo jednako objavljenu vojne Turčije in njenima zaveznicama: Angliji in Franciji.

V nemškem državnem zboru

bila je dne 13. t. m. znamenita debata, pri kateri so prišle v razpravo stvari, ki slabo osvetljujejo toli hvalisano nemško omiko in nam kažejo, koliko surovostij ima toli negovani militarizem v svojem spremstvu.

Razprava bila je o krutem ravnanji z nemškimi vojaki. Prvi poprijel je besedo znani Evgen Richter, ki je mnogo govoril in navel mnogo podrobnostij, posebno pa se pritoževal, da se v vojski ponižujejo in prezirajo učitelji. V vojski dobivajo učitelji vsa mogoča imena, da celo tepejo jih po-

LISTEK.

Slike litevske.

Pri belem mazuru.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

Odkritosrčen svet nad vse!

Veden po krščanskem načelu in zelen spojiti zabavo (kolikor možno) s poukom, dajem prijateljski svet vsem, kateri nameravajo potovati po poljske deželi, da bi poleg jezikovnih študij prav goreče obračali tudi svojo pozornost na polje — plesa. To imej pač pred vsem pred očmi potnik ne še prileten in pazi, da res uporabljaš svoje zmožnosti v specijalno popolnost. S tem hočem reči, da vsak običajni valček, kvapik, kotiljon itd. v Poljskej nikdar ne zadošča, in da je svetovati, za vsak slučaj oborožiti se s kako izurjenostjo in znanostjo skokov mazurovih.

Skoro bi rekel, da se brez znanja poljščine pretolče človek v Poljskej preje, nego brez znanja mazura. Kdor ne ume poljščine, pomaga si s fran-

coščino, ali kdor ne ume plesati mazura, kaj naj počne? Pri tem postane v hipu nadštevilen, odveč, stoji vedno na poti, predmet je umničanju, grajam in posmehom; bujna veselost leta okolu njega v razkošji, včasih tudi nanj „zadene“, ali on nima iz vse te veselosti ničesar. Tak ubog človek stopa pravilno k zidu, najčesteje mej dveri, kjer je po cele ure obsojen podpirati vrata, ali pa se počuti nagnagoma v družbi starič in še starejih tetek, katere se kje v sosednjem salonu, oddaljene plesnemu vrtincu, vspominjajo svoje mladosti, ko so baje bile tudi take, kakor „tam te“ in mogle biti vesele.

Poslušati take reči — prepletene običajno s starodeviškimi kritikami, ni kar nič prijetno in prideva le grenkosti v brezno usode vseh neplesalcev.

Poleg tega ne morem zamolčati, da gledati mazur in ga ne plesati, skušnjava je za vsakega, v katerem še bije žila človeka z boleznijo neupognegega.

Glej, vse se teši in veseli, vsak poskakuje v obhodu mazurovem, stiska goreče k sebi, kar mu je najdražje, le ta, ki mazura ne pleše, stoji oddaljen kakor mumija odločena in ne deležna vse te dobrote, in se od lakaja razločuje le s tem, da

ne drži v roki čaš s sladkarijami. Da i ta lokaj se ima dobro! Gotovo poskoči kedaj v prvej sobi s služečo strežnico! Jedva se katera krasotica usmili zijajočega ubožca in njemu na ljubo milosrčno izpusti pahljačo, da bi imel tudi kaj opravila. Ali potem se zopet obrne od njega in gre s svojim junakom.

In čegava je krivda? Žalibog ni možno nikogar dolžiti. No sami bi se morali odločno protiviti, ko bi v takih trenutkih čarobna Vanda, Zosija, Kazija ali Cesija hotela stopiti z nami k zidu ali mej dveri in razgovarjati se o prvem pohodu križakov na Litvo, o gramatičnih zakladih stare litevščine ali naposled o uplivu narodnega rezbarstva na domačo obrt. Za vse to je časa dosti drugje in gotovo bi tiranom nazval tega, kdor bi se dotaknil takih reči i pri poslednem mazurovem skoku.

No, kakor hitro se začuje prvi mazurov ples, že ni prostora za ino kratkočasje tega sveta, niti za gramatične, niti za historične ali narodnogospodarske razgovore.

Govori se, da za „mislece“, tihe in učene podobe, mazur ni, kakor za nje sploh noben ples ni. To se govori, ali i ta mislec bi ne redko rad

gostoma. Jeden učitelj moral je na primer napisati pet tisočkrat besede: „Alle Lehrer sind Ochsen“. Jeden častnik potegnil je sablo in rekel: „Da mi ni žal svetle sable, da je ne oskrnim s krvjo jedne učiteljske grdobe, bi te sedaj po glavi usekal.“

Richter navel je imenoma vse kompanije, vse učitelje in častnike, pri katerih se je to dogodilo. Omeniti treba še jednega poročnika, ki je dejal: „Der Lehrerpäck ist der Fluch der Nation, er bringt revolutionäre Gedanken ins Volk“.

Vojni minister izrazil je na teh dogodkih svoje sožaljenje, a misli, da treba vendar preudariti, bi se li učiteljem dale kake olajšave, ker služijo samo šest tednov. Richter pa se je zopet in jako rezko potegnil za mučene učitelje vojake, na kar je vojni minister izjavil, da je žalostno uprašanje o trpinčenju in psovanju vojakov predloženo cesarju. Časopisi pišejo, da je ta izjava vzbudila veliko začudenje in misli se, da bode cesar sam kaj storil, da se na kak način zboljša žalostno stanje nemških vojakov, pred vsem pa učiteljev, ki služijo v vojski.

Označujoče pri tej razpravi je pač to, da so Dunajski in Peštanski listi, ki sicer vsako Bero-linsko malenkost na široko razlagajo, o vsem tem priobčili le par besed ali pa celo popolnoma molčali. Kako vse drugače bi pisali, da se je le kaj približno jednacega dogodilo na Francoskem ali pa v katerikoli slovanski državi. Saj smo videli, s koliko slastjo so se poprijeli francoske brošure „Sous Offs“.

Žalostno je, da se koncem prosvetljenega devetnajstega stoletja dogajajo take surovosti v narodu, ki se ne prestando rad baha, da koraka svetovnej omiki na čelu. Tu pač niti govora ni ob omiki, če nemški častniki tako barbarično postopajo z učitelji, z izobraževalci naroda, zlasti ker se je tolikrat poudarjalo, da so nemški učitelji zmagali pri Kraljevem Gradcu in na drugih bojiščih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. januarja.

Državno sodišče je zavrnilo pritožbo proti razpustu društva „Schulverein für Deutsche“. Vlada se je pri tem sklicevala, da državno sodišče ni kompetentno soditi o tej zadevi, ker je vsled izjemnega zakona veljavnost člana 12. ustave ustavljena. Državno sodišče se je pa izjavilo da po izjemnem zakonu vlada sicer sme ustaviti delovanje društev, razpustiti jih pa sme le v zmislu člana 12. ustave in je torej kompetentno meritorno pretresovati povode razpusta. Našlo je pa, da je bilo postopanje društva protizakonito in je torej vlada ga razpustiti morala.

Mej častniki in **češkimi** prebivalstvom v Kraljevem Gradcu je nastal nek razpor. Jednoletni prostovoljci tamošnje posadke so sklenili prirediti plesni venček, pa so razposlali le nemška vabila. To je dalo povod, da se je osnoval odbor čeških prebivalcev, ki je razposlal okrožnico, da naj se noben Čeh ne udeleži vojaškega plesnega venčka, ker samo nemška vabila so razžaljenje naroda češkega.

Kdo bode **knezoškof Dunajski** se še vedno razpravlja in ugiblje po časopisih. Imenovalo se je že nič manj nego 9 oseb, ki pridejo v poštev in to so prelatje: Knezonaško kardinal Schönborn, knezonaško Zorn, knezoško Misija, knezoško Zwerger, vojaški škof Gruša, škof Doppelbauer,

namestni škof Angerer, prošt Maršat in profesor Zschokke.

Vnanje države.

Ljotić, ki je imenovan prvim tajnikom **srbskega** ministerstva vnanjih zadev, je bil pred šestimi leti oskrbnik posestev kneza Aleksandra Karadjordjevića. Poprej je pa v Temešvaru urejeval časopis „Narodni Glasnik“, kateri je izhajal baje s podporo Karadjordjevićevo. Poslednji čas je Ljotić živel v Rumuniji, ker je bil iztiran iz Avstrije zaradi njegovih zvez s Karadjordjevićem.

Post^o ugovarja trditvi „Novega Vremena“, da je Nemčija nagovorila **Rusijo**, da je protestovala proti bolgarskemu posojilu. Bolgarija Nemčiji ni nič mari in se tudi Nemčija ne briga za to, če Rusija v tej zadevi poprime inicijativo. Če bi se pa Nemčija usojala, da daje Rusiji svete glede orientjske politike, svetovala bi jej, da inicijativo za spremeno status quo kolikor mogoče dolgo odlašali pa popolnoma opusti. Nikakor pa Nemčija ne bode Rusije zapeljavala, da naj proti svoji volji poseza v orientjske zadeve.

Državni zbor **nemški** je skoro jednoglasno dovolil 45,813.000 mark, katere je vlada zahtevala za pokritje izdatkov, nastalih iz premembe vojaške dolžnosti, in 61,224.100 mark pa za topničarske namene. Torej prav koncem zasedanja državnega zbora je vlada od njega zahtevala še znatnih vsot za vojaške namene.

Pruski deželni zbor se je predvčeraj otvoril. Minister Büttcher prečital je prestolni govor. V njem se spominja smrti kraljice in cesarice Avguste, potem se pa naglašajo ugodne finančne razmere dežele ter napovedujejo razne davčne reforme. Tudi se omenja strajka delavcev v premogovnikih in se hvalijo poselitvi premogovnikov, da so se radi ozirali na želje delavcev. Obeta se, da bode vlada natanko pretresla želje in zahteve delavcev ter vedno na to zadevo obračala pozornost svojo. Koncem se pa naglašajo dobri odnosi z vsemi vlastmi.

Na **Kreti** je razburjenost silno velika, ker so v nekaterih vaseh žandarji potrgali križe s krščanskih cerkvâ. Zaradi tega bili so krvavi boji mej žandarji in prebivalstvom ter je bilo nekaj mrtvih in ranjenih.

Na **Portugalskem** je zavlada velika nevolja proti Angležem. V Lizboni so na ulici več Angležev pretepli, v cirkusu neso pustili igrati angleškim umetelnim jezdecem. S poslopja angleškega konzulata strgali so grb. Zaradi poslednjega dogodka je vlada izrekla obžalovanje proti angleškemu poslaniku. Poslednji je izrekel nado, da se bode varoval življenje in imenje angleških državljanov. Pred španjskim, francoskim in nemškim poslaništvom zbirajo se tolpe ljudij, kličejo „živio“ tem vlastem. Snuje se liga patrijotov, ki bode delovala proti kupovanju angleškega blaga.

Domače stvari.

— (Cesarica) podarila je povodom svojega poslednjega bivanja v Miramare 200 gld., da se razdele mej Tržške siromake.

— (Za novo leto) poklonil je naš cesar nemškemu cesarju, ruskemu carju in kralju italijanskemu po 10.000 najfinejših viržink.

— (Državno sodišče) odklonilo je pritožbo razpuščenega češkega akademičnega bralnega društva, ker je društvo s svojo adresno na francoske dijakke prestopilo svoj delokrog.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo, dne 19. t. m. predstavljaj se bode igrokaz „Prepoznol“, potem pa jednodejanska veseloigra „Šolski nadzornik“, poslovenjena iz srbsčine. „Pre-

poznol“ igral se bode prvokrat. Ker so uloge v dobrih rokah, bode občinstvu gotove zelo ugajal.

— (Res istriensis.) C. kr. gozdni asistent Linz prihrumel je nečega večera v občinski urad Podgradski prepirat se z občinskim tajnikom. Mej drugim je tudi zakričal: „mi me infotto del Podestâ“. Županstvo naznanilo je ta dogodek c. kr. okr. sodišču, katero je pri dotični obravnavi, zasllišavši priče, ki so oni izrek potrdile, razsodilo, da to ni razžaljenje ni v zmislu § 312 ni v zmislu §§ 491, 492 in 496.

Salamon.

— (Iz Makol) se nam piše: Da se mu odpre, ako trka, pričajo sledeče vrstice. Naša posojilnica pritožila se je pri c. kr. finančnem ravnateljstvu, da se naše slov. uloge še zmirom nočejo reševati slovenski. Na to vsprejeli smo iz Gradca neposredno nastopni odlok: Št. 11.451. Naj prejme cenjena posojilnica v Makolah. Na Vašo pritožbo dne 13. junija 1889 se je c. kr. okrajnemu glavarstvu naročilo, da Vašo ulogo de pr. 29. aprila 1889, zadevajočo povrnitev uplačane dohodarine takoj v slovenskem jeziku reši. C. kr. finančno ravnateljstvo v Gradcu, dne 11. avgusta 1889. Ta ukaz priča nam, da so v Gradcu višja oblastva nepristranska in pravična, dokler se to ne godi povsod tako.

„Slov. Gosp.“

— (Ples.) P. n. člane tukajšnje čitalnice opozarjamo na jutrnji ples, ki se začne točno ob 8. uri zvečer in je namenjen le društvnikom. Pri plesu svira vojaška godba 17. pešpolka.

— (Hripa) posebno hudo razsaja po Dalmaciji. Deželni šolski svet je sklenil, da se vse šole za 15 dni zapró. Pri pošti v Zadru je toliko uradnikov za hripo bolnih, da se je vsa služba morala skrajšati na tri ure na dan. V Zadru je letos vnetje pluć posebno pogosto in to samo teški slučaji. — V Spletu je 2000 oseb bolnih, izmed 14 gimnazijskih profesorjev so samo trije zdravi.

— (Dimitrij Slavjanskij v Zagrebu.) Kakor čitamo v „Hrvatski“ dobilo je pevsko društvo „Kolo“ v sredo od Slavjanskega na svojo ponudbo ta-le odgovor: „Pridem, ako se mi zjamči 2000 gold. za dva koncerta“. Ako bode društvo „Kolo“ zajamčilo zahtevano vsoto, prišel bode Slavjanskij v Zagreb, a še le začetkom februarja, ker mu je poprej še koncertovati v Pozunu in v Budimpešti. Ne dvojimo, da bodo bratje Hrvatje dobili Slavjanskega in slavno njegovo družbo v svojo sredo in čuli petje najbolj završenega zbora, kar jih je na svetu. Bi li ne bilo vredno, poskusiti, je li kaj tacega tudi za Ljubljano mogoče? Sicer se čisto poudarja, kolika gorečnost da navdaje tukajšnje kroge za umetnost, sedaj bila bi prilika, pokazati to tudi dejanski.

— (Ruska vokalna narodna kapela) pod vodstvom Dimitrija Slavjanskega Agrenjeva bode v nedeljo zvečer ob 7. uri koncertovala v Gradcu v Štefanijini dvorani. „Tagespost“ ki sicer vse pisano gleda, kar je ruskega, jako laskavo priporoča to slavno družbo, ki je bila na lanski Pariški razstavi odlikovana s prvo zlato svetinjo in je zadnje dni priredila na Dunaji štiri velike koncerte z najsijajnejim uspehom. Ne le muzikalična vsebina izvernih narodnih pesmij, in pa nečudeno fino petje, ampak tudi divna slikovita podoba te družbe (ob-

izdal svoja načela, da bi le mogel in znal. „Ne plešem!“ pravi, ali glas njegov spominja basni o lisici in kislih grozdih. Dà, tudi mislec obžaluje čisto v svojej notranjosti, da je radi samih knjig pozabil na ostali nagib življenja, kajti niti njemu ne more biti milo, dolgočasiti se pri zidih ali mej dvermi. In ako se počuti konečno v krogih tetek, tu še le proklinja načela mislecev, katerim je težje nevernemu nego vernemu ostati.

Naposled poreče še kdo, da s poštenjem prideš najdalje: ali letopisi poljskih rodbin dokazujejo, da se marsikateri junaški mladenič za „stopnjo svojo k višku“ zahvaljuje poglavitno — mazuru. Ali le ne nobene trpke filozofije!...

K temu moram še pripomniti, da je v Poljskeji položaj neplesalcev sploh neizmerno obtežen in poln muk, kar se pojasnjuje s tem, da je od naših javnih plesov možno oditi, kadar se komu ljubi, ko pa je na poljskih zabavah, pripravljenih večidel v rodbinah in v zasebnih družbah, treba ostati do konca!

Z vsem tem sem želel dokazati resnično potrebo plesnih poznavanj na raznih potih življenja. Poleg tega hotel sem takoj pričetkoma povedati nekoliko besed v lastno opravičenje. Pripadam namreč tudi k tem, kateri so, izneverivši se „na-

čelom“, zaplesali mazur, in kar znači še več: „beli mazur!“

Ali oddaljen vsej domšljavosti ne bi imel toliko smelosti, napadati laskavega čitatelja s pripovedovanjem dogodkov, procvetlih na planjavi vlastnega življenja. Vede me k temu speminku bolj ina okolnost, katera je povsem blizu spojena z mojim belim mazurkom.

Sicer pa je mazur sam po sebi vreden, da mu človek daruje malo pozornosti, in kdor se mu priuči, nima kaj obžalovati. Saj se je sam knez junašk Poniatowski proslavil ne toliko kot junak, marveč i kot slaven plesalec. In kaj še vrstnica s knezom Poniatowskim kneginja Lubomirska (pozneje grofica Julija Potocka), jedna izmed prvih krasotic poljskih! O njej napisal je nekdo v poljskih spominkih: „Julija — slika popolne miline. Ko jo nese mazur tako lahko kakor peresce iz objema jednega plesalca v objem drugega (tako se njena nožica niti zemlje ne dotika), ko se ona svojim plesalcem tako junaški smehlja skromno in vendar tako neizrecno ljubko, kadar skloni glavico kakor pri uhvačenju, vendar pa s polnim žarom ljubeznjivosti — ter stoje velemožje brez diha, polni hvale v iskrenih očeh v zamaknjeni in presenečeni „Grand

Dieu! que Julie est belle! Tako pleše le Poljakinja!“ šepetali so na okolu.

Vidite, da s tem mazurkom nikakor ni le tako.

Pri tem ostal sem dolgo veren svojim načelom in bil bi jim morda še dlje, ko bi ne bilo — Litve. Saj tam sem bil potegnen jedenkrat po sili v tok, iz katerega je bilo težko utéti, da, naravnost nemožno.

K panstvu Wollinskih dospel sem tudi na rodbinski praznik. Ne sklepaje in ne polagaje na tehtnico, kak praznik bi to bil, ali imendan, rojstni dan, obletnica poroke ali kaj inega, zadoščaj, da povem na kratko, da je na ta dan pripadal pri mojih tedanjih roditeljih rodbinski praznik, kar je pomenjalo toliko, kakor pustiti mimo sebe vse težave tega življenja. I na Litvi pripravljajo se, kakor v vsej Poljskeji, vsi prazniki z veliko sijajnostjo. Tu se suide šlahta iz okolnih vasic in vsak se požuri oslavit domačo slavnost z gorkim stiskom roke, s poljubom, z voščilom „mnogih let“, ali z živo napitnico. In kjer ne pada skozi polna vrata beda na dvor, ondu se tudi nedomačinci ne ognejo „večera“, h kateremu so vabljeni praviloma vsi, kateri so za rana prišli javit svoje častitke. In ker sem pripadal jutranjim, moral sem pripadati tudi večernim.

(Dalje prih.)

stoječe iz štirinajst dam, šestnajst gospodov in dvajset otrok) in krasnih narodnih oblekah, so občinstvo na prvi hip naudušila. Dunajski listi so vsi polni hvale o tej družbi, ki je tako izborna pela, da jej je Dunajsko občinstvo kar frenetično ploskalo. „Fremdenblatt“ je ves oduševljen od teh pevcev in poudarja, kako silen utis napravljajo na poslušalce slikovita skupina te družbe, lepe in bogate noše članov in dirigentov, dražestni madonski obrazi sodelujočih pevk, rudečelični otroci, prave angelske glavice in čudovito petje. „Piano“ in „pianissimo“ pelo se je s toliko finostjo, da vzbujajo upravo začudenje. Glasove šestletnih otrok olikati do tolike zvršenosti, je zasluga, ki se pridobi le z velikim trudom. Posebno odlična lastnost moškega zbora so basi, ki so tolike globočine, da bi je pri naših južnih basih zaman iskali. Tako „Fremdenblatt“ in taka hvala s tacega mesta je izvestno tehtna.

— (Duhovniške spremembe v Lavantinski škofiji:) Gosp. Armin Kapus, kapeian, premeščen je iz Žetal v Pilštanj, od ondot pa pride g. Štefan Pivec na njegovo mesto. Gosp. kapelan Fr. Korosec, premeščen je s Planine v Cirkovce.

— (Duhovniške spremembe v Tržaški škofiji:) Gosp. Josip Grašič, duhovni pomočnik v Pičnu, je imenovan župnikom v Bermu; čast. g. Josip Kompare, župnijski upravitelj v Ospu, župnikom na istem mestu. — Dne 22. decembra je vladika dr. J. Glavina podelil nižje redove gosposdom bogoslovcem Tršaško-Koparske škofije, ki so: A. Budin, J. Butignani, S. Frulič, A. Furlun, J. Košir, A. Lukšič, J. Marchio, V. Masten, O. Pretner, A. pl. Reya in R. Valenčič. — Gosp. Ivan Kociper, duh. pomočnik v Moščenicah, je imenovan župnijski upravitelj v Munah.

— (Deželni odbor v Poreči) razpisal je štiri štipendije po 400 gld. za velikošolce, ki se uče zdravilstva. Pravico do teh štipendij imajo slušatelji medicine rodom iz Istre. Prošnje do konca t. m.

— („Kmetovalce“) izdal je svojo prvo letošnjo številko. Vsebina: Turšični snet. — Ali je prav staro vino mešati z novim. — Črtica o kmetovalčevem izobraževanju — Razne reči. — Vprašanja in odgovor. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Na podkovski šoli kmetijske družbe kranjske) vršile so se dne 27. in 28. decembra 1888. I. izkušnje iz podkovstva in ogleđevanja klavne živine in mesa. Predsedoval je izpraševalni komisiji vodja dr. vitez Bleiweis Trsteniški, izpraševalca bila sta c. kr. deželni živinozdravnik gospod Wagner in učitelj podkovske šole gospod Šlegel. Neizšolanih kovačev bilo je sedem, šest Kranjcev in jeden Štajarc. Le zadnji bolj mladi kovač ni prestal izkušnje ter jo mora ponavljati koncem tekočega leta. Učenci podkovske šole pa so bili vsi dobro izvežebani. Vsi so imeli podporo. Po uspehu se vrstijo tako le: Jakob Trček iz Borovnice, Jože Peterlin iz Vidma, okraja Kočevskega, Marko Vovk iz Vrabč na Vipavskem, Filip Božič iz Vipave in Janez Dovjak z Dobrove pri Ljubljani. Za mesogledce pa so bili potrjeni le Trček, Peterlin in Božič; Vovk in Dovjak nesta bila pripuščena k izkušnji, ker znata premalo pisati.

— (V Bohinjski Bistrici) hrpa in plučnica tako hudo razsajata, da je županstvo brzojavno prosilo vlado za zdravniško pomoč, ker ni nobenega zdravnika niti v Bohinjski Bistrici, niti v Bledu, za službo okrožnega zdravnika v teh dveh okrožjih pa se tudi ni oglasil nobeden zdravnik.

— (Iz Kranja: Tudi v Kranji bil je dne 14. t. m. ob poludesetih zvečer dovolj znaten. 3 sekunde trajajoč potres, kar moramo zabeležiti posebnost zategadelj, ker v Ljubljani tega potresa niste čutili. (Čutili so ga le posamičniki, ker je pri nas bil že neznamen. Uredn.)

— (Iz Kamnegorice:) Tudi v Kamnigoric, Kropi in Gorenji Lipnici se je treslo 14. t. m. ob 1/2 10. uri zvečer. Potres je bil spremljan z močnim podzemeljskim gromenjem ali bučanjem.

— (Iz Kotmarevasi) na Koroškem dne 4. t. m. Včeraj zvečer ob 9 uri 25 minut bil je precej močan potres. Čutilo se je 5 ali 6 sunkov valom enakih, z močnim bučanjem spremljanih, in sicer od severovzhoda proti jugozapadu.

— (Konjarski odsek) c. kr. kmetijske družbe kranjske je imel 11. t. m. sejo. Navzoči so bili predsednik g. dr. Th. Rudesch in odborniki gg. Hanslik, Lenarčič, Pirc, Povše in J. Fr. Seunig. — Odsek vzame na znanje zapisnik zadnje seje. —

Pirc zahteva, da se razglasi konkurencija za nakup žrebca tudi po slovenskih listih, kar odsek odobri. — Odbor vzame na znanje letošnjo licenciranje žrebcev, ob katerem so dobili pravico žrebce spuščati: Ropret v Boh. Beli. Lorenc Vovk v Črniveci, J. Gradišek v Trzinu in A. Povše v Štepanji vasi. — Odbor ukrene nasvetovati ministerstvu, da pride v Otok jeden žrebec pingavskega plemena. — Prošnja posestnice G. Jombart za podporo njenemu tekališču za žrebca se odda ministerstvu. — Določijo se člani odsekov, ki naj pregledajo novo došle žrebce in one, ki so za nakup ponujeni.

— (V Odesi) bode mesto zidalo novo veliko bolnico za 1500 bolnikov. Razpisalo je dvojce daril za najboljše načrte. Prvo darilo v znesku 2000 rubljev je dobil arhitekt C. Waidmann v Zagrebu, drugo neki ruski arhitekt. Waidmann je zidal že več bolnic, v poslednjem času tudi bolnico v Dubrovniku v Dalmaciji za 100 bolnikov, katera ima prav praktično razdeljene prostore in je stala 116.000 gld. ali 1.160 gld. za posteljo.

— (V Gradci) umorila se je 31letna Neža Jelen od sv. Križa pri Krškem. Kupila si je hudičevega olja in ga zljila v četrt litra črnega vina ter potem to mešanico popila. Prepeljali so jo v bolnico, kjer je kmalu umrla.

— (Semenski krompir.) Ker je vsled slabe letine toliko kot gotovo, da bode letos v deželi zelo nedostajalo semenskega krompirja, zato je podpisani odbor ukrenil naročiti ga s Češkega, koder je letos dobro obrodil. Naročil je take vrste, ki se po dolgoletnih izkušnjah pri nas najboljše ponašajo. Ker bode pa družba naročila le toliko krompirja, za kolikor bode dobila naročil, zato podpisani odbor prav nujno pozivlje vse tiste, kateri bodo potrebovali spomladi semenskega krompirja, da se že sedaj zglase. Natančna cena bode pozneje določena, toliko je pa gotovo, da bode za ude manjša in da bode nov cent stal okolo 4 gld. z vrečami vred, ali preko 1 gld. star mernik. Naročila se vsprejemajo le na cele vreče po 50 klgr. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

— (Razglas zastran modre galice [bakrenega vitrijola].) Vsled prošnje uljudno podpisane odbora dovolil je vis. deželni zbor kranjski c. kr. kmetijski družbi primeren kredit za nakup modre galice, katera je, v vodi raztopljena in na trte škropljena, popolnoma zanesljivo sredstvo proti strupeni rosi po trtah. Z ozirom na to in ker po izkušnjah ta bolezen popolnoma in hitreje uniči trte nego trtna uš in ker se je pokazalo lansko leto, kako so brezvestni trgovci drli revne vinčake ter jim prodajali galico po 80 do 100 kr. kilo, kupil jo je glavni odbor za gori navedeni kredit že sedaj, ko ji je nizka cena, ter jo bode oddajal ob svojem času po tako znižani ceni, da bode te troške za varstvo svojega pridelka zmogel tudi manj premožen posestnik. Glede na to in ker se je odboru posrečilo določeno množico kupiti po zelo nizki ceni, oddajal bode kilo modre galice po 33 kr. z zavojem vred, udom c. kr. kmetijske družbe kranjske pa po 31 kr. Primankljaj bode odbor plačal za ude iz družbene zaloge. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

— (Razpisana) je služba 3. učitelja na čveterorazrednici v Radovljici. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje v štirih tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 16. januarja. Več visokih srbskih dostojanstvenikov odlikovanih z ruskimi redi. Senzačna vest, da je Rusija jamčila za srbsko posojilo, zmatra se v pristojnih krogih za izmišljeno.

Pariz 16. januarja. Ruska vlada je sklenila s skupino bank posojilo v znesku 500 milijonov frankov. To posojilo namenjeno je za konvertovanje orijentskega posojila. Kolikor se doslej čuje, Rothschild ni v dotičnem konsorciju.

Pariz 16. januarja. V senatu bil je Leroyer s 174 od 186 glasov zopet predsednikom izvoljen. Prejšnja podpredsednika bila sta zopet izvoljena.

Pariz 16. januarja. Zbornica zopet izvolila prejšnja podpredsednika.

Brindisi 16. januarja. Gospica Bisland je na svojem potovanju v 75. dneh okolu sveta semkaj dospel.

Cannes 16. januarja. Cesar don Pedro semkaj dospel.

Praga 17. januarja. V imenu izvršujočega odbora nemških poslancev iz Češke razpošilja dr. Schmeykal izjavo, da z ozirom na nemško-češke konference na Dunaji ne bode na 26. dan t. m. sklicanega strankarskega shoda v Toplicah, ampak se na kratek čas odloži. Po sklepu konferenc določil se bode dan temu shodu.

Razne vesti.

* (Kako dolgo vladajo cari.) Od Rurika do smrti Alensandra II., torej od leta 862 do 1881 vladalo je v Rusiji 70 velicnih knezov, samovladalcev ali carjev. Povprek je torej vsak vladal 14 let. Kralji francoski povprečno neso dosti dlje vladali, dočim so papeži vladali povprečno le od 7 do 8 let. Seveda je nekaj velicnih knezov, kakor Mihajil Jurevič, Svjatoslav II., Mihael II., Feodor, Ivan II., Peter III., ki so vladali le po jedno leto. Dva ruska vladarja vladala sta po dve leti, 6 po tri leta. Zato jih je pa 21 vladalo nad 20 let. Svjatoslav II. in Elizabeta vladala sta po 20 let; Ihjaslov in Aleksander I. po 24 let, Dimitrij IV. in Aleksander II. po 26 let, Svjatoslav I. 27 let, Vasilij in Peter Veliki po 29 let, Nikolaj I. 30 let, Aleksij 31 let, Mihajil Romanov 32 let, Oleg in Igor po 33 let, Katarina II. 34 let, Vladimir I. 35 let, Konstantin 36 let, Vasilij III. 37 let, Ivan III. 43 let, in Ivan IV. 50 let. V sedanjem stoletju ni umrl noben car v parnem letu. Pavel I. umrl je 1801., Aleksander I. 1825, Nikolaj 1855 in Aleksander II. 1881. Pet vladarjev in carica Katarina II. iz sedaj vladajočega doma Holstein-Gottorp je vladalo povprek po 19 let.

* (Enciklopedičeskij slovar) po obrazu 13. izdaje Brockhausovega „Conversations-lexikona“ izdal se bode v 18 zvezkih v ruščini. Izdal ga bode prof. I. E. Andrejevski v Peterburgu. Delo začne izhajati drugi mesec in bode dovršeno v petih letih.

* (Petdeset let župan.) V Techobuzici na Češkem kmet Fran Brosche že 50 let županuje. Še bolj znamenito je pa, da za njegovega županovanja ni bilo v vsej občini nobene ružneži za davke.

* (Mlada tatica.) Dne 10. t. m. je bila v Budimpešti petnajstletna dekla Marija Turina zaradi tatvine obsojena v jednoletno ječo, ker je ulomila v neko hišo in več stvari pokrala. Poprej je pa že bila trikrat kaznovana zaradi manjših tatvin.

* (Miš je prouzročila smrt.) V Revni v Bukovini pripetil se je čuden slučaj. Kmetica Magdalena Korinčuk je zjutraj, ko je ustala, hotela obuti čevlji, kar v čevlji začuti nekaj gorkega in zasliši neko žvižganje. Takoj vzame nogo iz čevlja in v tem trenutku skoči ven miš. Kmetica, ki je imela vedno nekaj poseben strah pred mišmi, se je tako prestrašila, da jo je jel viti krč in je v jednej uri umrla.

* (Tatvina na debelo.) Iz magacina trdke Herzog in drugovi v Budimpešti pokrala sta Makso Dukass in Moric Zorn večje množine volne in jo zložila v poseben magacin, pozneje pa prodala Matiji Zieglu in Hermanu Wolfu. Budimpeštansko sodišče je zločinca obsodilo v 3 1/2 letno ječo, Matijo Ziegla, ker je vedoma kupil ukradeno blago, v jednoletno ječo. Zatoženec Wolf je pa nekaj dni pred glavno obravnavo umrl.

* (Velik prašič.) V Sierningu na Gorenjem Avstrijskem je kmet Anton Lauderl izredil prašiča, ki je imel 2 metra 25 centimetrov dolg, 2 metra 18 centimetrov v obsegu in je tehtal 400 kilo.

* (Starih žensk) je več nego moških. Po statistiki za leto 1885 je na Saksonskem živelo 1309 nad 85 let starih ženskih in le 754 tako starih moških. Mej temi ženskimi bilo je 1173 vdov 81%, dočim je mej moškimi bilo le 552 udovcev ali 73%. Iz tega se vidi, da vdovci ne žive tako dolgo, kakor vdove.

* (Prijeteljica živalij.) V Parizu je nekdo naučil psa, da je kralj po prodajalnicah. Nekoč so psa dobili in nek policijski komisar je odredil, da se ima obesiti. To je zvedela neka ruska dama, ki se je takoj obrnila pismeno na predsednika republike da bi psa pomilostil, priloživši 100 frankov, da se odškodujejo oni, katere je pes okradel. Dama v svojem pismu izraža začudenje svoje, da tako omikan narod postopa tako neusmiljeno z živalijo in ne kaznuje rajši gospodarja, ki je psa naučil krasti. Predsednik je hitro pismeno odgovoril dami, vrnivši jej denar, da psa pomilosti ne more, ker so ga že usmrtili. Nadeja se pa, da ne bode zaradi tega preslabo sodila o narodu francoskem, ker se je to zgodilo le vsled neke zmotnjave.

* (Navidezno mrtva.) V Malagi na Španjskem je 7 letna deklica umrla za krčem. Mati je trdila, da je dete le navidezno mrtvo, dasi so zdravniki se izjavili, da je res umrla. Ko je mati šla malo počivat, odnesli so mrliča na pokopališče. Ko so baš hoteli krsto spustiti v jamo, prihiti mati na pokopališče jokajoča in prisili pogrebce, da odbijejo krsto. Jokaje oklenila se je mati otroka, ki se je zares jel gibati in je oživel v veliko začudenje vseh navzočih.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju sili do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škateljci 1 gld. Po poštne povzeto razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove pripravke z njega varstveno znamko in podpisom. 3 (55-18)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 15. januarja.

V Pragi: 31, 4, 44, 26, 43.

Tuji:

16. januarja.

Pri **Storu:** Klug iz Brna. — Valter, Ulrich, Maurizio z Dunaja. — Manhart iz Graden. — Klinar z Bleda.

Pri **Mallét:** Zinauer iz Maribora. — Krisper z Dunaja. — Manheimer, Gablikowsky, Mayer z Dunaja. — Petše iz Staregariga. — Topf iz Efurta. — Senger iz Marzalia. — Neuman z Reke.

Pri **Bavarskem dvoru:** Malinovskij z Razdrtega. Pri **južnem kolodvoru:** Mestek iz Cerknice. — Singfeld iz Požuna.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. jan.	7. zjutraj	740.9 mm.	-5.4°C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	740.1 mm.	1.0°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	741.1 mm.	-3.2°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura -2.5, za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danés
Papirna renta	88.10	88.10	88.15
Srebrna renta	88.30	88.30	88.35
Zlata renta	109.75	109.75	109.85
5% marna renta	101.60	101.60	101.60
Akcije narodne banke	937.—	937.—	932.—
Kreditne akcije	326.—	326.—	325.25
London	117.90	117.90	117.90
Srebro	—	—	—
Napol.	9.33 1/2	9.33 1/2	9.33 1/2
C. kr. cekini	5.55	5.55	5.56
Nemške marke	57.60	57.60	57.62 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	175	50
Ogerska zlata renta 4%	101	50	—
Ogerska papirna renta 5%	99	05	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4 % zlati zast. listi	116	20	—
Kreditne srečke	100 gld.	181	50
Rudolfove srečke	10	19	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	160	40
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Objava. *)

Podpisani Fran Hočevnar iz Velikih Lašč h. št. 11 izjavim, da so moje razširjene izpovedbe, katere sem jaz po g. odvetniku dr. Štor-u pri slavnem c. kr. okrajnem sodišču v Velikih Laščah do praes. 10. novembra 1889, števil. 1023, zoper Matije Kocuvan-a obitelj — sedaj kancelist v Ribnici — uložil, izmišljene, da so te izpovedbe le izvir tukaj v Velikih Laščah obstoječega kruhoborstva, osobito od strani tukajšnjega gostilničarja Blaža Hudo-vernika, kateri je mene v to razširjeno obrekovanje zapeljal, in izrekam, da bodem naprej izogibal se vsacega takega obrekovanja zoper Kocuvan-a obitelj.

Velike Lašče, dne 16. januarja 1889.

(36)

Fran Hočevnar.

*) Za vsebino ne sprejema odgovornosti ne uredništvo ne upravnništvo.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1890.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah J. Gontini-jevi in M. Gerber-jevi v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

== Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ==

Vsebina: Popoln kalendar, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanjí vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zasluzni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orijentalna železnica itd. Smešnice. — Naznanila.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

SLOVANSKI SVET

polmesečnik, ki izhaja v Ljubljani

popolnoma nezavisni organ slovenske inteligencije vseh stanov, bo priobčeval leta 1890 fundamen-talne razprave o političkih sistemih v Avstro-Ogerski, o narodnopolitiških programih, o nacio-nalni avtonomiji, o cirilometodijski cerkvi in njeni zgodovini, o slovanskem narodnem gospodarstvu v pogledu na Slovane našega cesarstva, o važnih slovanskih kulturnih vprašanjih, v vsaki šte-vilki članke političkega in aktualnega pomena, dopise iz raznih slovanskih krajev, poročila o važ-nih dogodkih in delih ter o književnosti vseh slo-vanskih literatur.

„SLOVANSKI SVET“ stoji za celo leto 4 gld., za četrt leta 1 gld., za Ljubljano, dijake in ljud-ske učitelje pa 3 gld. 60 kr. na leto in 90 kr. za četrt leta.

Naročnina se pošilja izdajatelju „SLOVAN-SKEGA SVETA“ v Gorico (Görz). (7—3)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Blódné duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský. Preložil Ivan Gornik. — Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Glasovir

dobro ohranjen, prodaja se takoj po nizkej ceni.

Videti je pri glasovirarji gosp. J. Rumpel-ju, Emonska cesta št. 6. (34—1)

Služba občinskega tajnika

v Ajdovščini

z letno plačo 250 gld. je razpisana. — Zmožni prosilci naj uležé prošnje do 31. t. m. pri župan-stvu v Ajdovščini. (31—2)

Odlikovano v Parizu 1889 z zlato državno kolajno in v Gentu 1889 s srebrno državno kolajno.

500 mark v zlatu,

če Grolich-ova obrazna oréme (Crème Grolich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrce, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grolich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (818—8)

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

„THE GRESHAM“, zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1,
v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz
št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1888. frank. 102,846.222-47
Letni dohodki na premijah in obrestih 19,161.298-73
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 207,158.040-—

V slednjeji dvanajstmesечnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za 50,971.150-—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah 1,561,757.680-—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Guido Zeschkotu. (215—10)

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih osveževalnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,
dvorni parfumeur. (719—29)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.